

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dňa 13. októbra 2011 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Micháliku, členov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Daniela Hudáka v trestnej veci obžalovaného **I. S.**, pre trestný čin neodvedenia dane a poisteného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Tr. zák. a iné, o odvolaní krajského prokurátora v Trnave proti rozsudku Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 1T 19/05, zo 6. apríla 2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 258 ods. 1 písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 1T 19/2005, zo 6. apríla 2011 v celom rozsahu.

Podľa § 259 ods. 1 Tr. por. sa vec **v r a c i a** súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Krajský prokurátor v Trnave 30. decembra 2005 podal na obžalovaného **I. S.** obžalobu na tom skutkovom základe, že

v bode 1/ rozsudku ako konateľ spoločnosti **D.**, IČO: **X.**, ktorá bola mesačným platcom dane z pridanej hodnoty,

- dňa 25. apríla 2004 na Daňovom úrade vo **V.** podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie marec 2004, v ktorom priznal daň na výstupe v sume 1 237 104 Sk a uplatnil daň na vstupe v sume 3 229 600 Sk, hoci žiadne zdaniteľné plnenie neprijal a žiadnu daň z pridanej hodnoty inému platiteľovi dane z pridanej

hodnoty nezaplatil a tak si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 1 992 496 Sk,

- dňa 25. júna 2004 na Daňovom úrade vo V. podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie máj 2004, v ktorom priznal daň na výstupe v sume 799 362 Sk a uplatnil daň na vstupe v sume 8 050 609 Sk, hoci žiadne zdaniteľné plnenie neprijal a žiadnu daň z pridanej hodnoty inému platiteľovi dane z pridanej hodnoty nezaplatil, a tak si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 7 251 247 Sk, pričom už dňa 16. januára 2004 pri miestnom zisťovaní zameranom na overenie skutočností uvádzaných daňovým subjektom pri registrácii platiteľa dane z pridanej hodnoty predložil pracovníkom Daňového úradu V. fiktívnu kúpnu zmluvu zo dňa 02. januára 2004 uzatvorenú so spoločnosťou C. ako dodávateľom technológie, technologických strojov a zariadenia na výrobu a spracovanie dreva.

Obvinený I. S. si neoprávnene uplatnil nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v celkovej sume 9 218 346 Sk ku škode štátneho rozpočtu Slovenskej republiky.

V bode 2/ rozsudku ako konateľ spoločnosti H., IČO: X., ktorá bola mesačným platcom dane z pridanej hodnoty, dňa 24. augusta 2001 na Daňovom úrade v D. podal daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2001, v ktorom si uplatnil daň na vstupe v sume 1 252 725 Sk

- z faktúry č. X. z 02. júla 2001 od dodávateľa spoločnosti C. na sumu 920 924,40 Sk, z ktorej 23 % daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 172 205,40 Sk, pričom faktúra mala byť uhradená v hotovosti 07. júla 2001,

- z faktúry č. X. z 08. júla 2001 od dodávateľa spoločnosti C. na sumu 959 400 Sk, z ktorej 23 % daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 179 400 Sk, pričom faktúra mala byť uhradená v hotovosti 14. júla 2001,

- z faktúry č. X. zo 16. júla 2001 od dodávateľa spoločnosti C. na sumu 955 680 Sk, z ktorej 10 % daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 86 880 Sk, pričom faktúra mala byť uhradená v hotovosti 30. júla 2001,

- z faktúry č. X. z 20. júna 2001 od dodávateľa spoločnosti M. na sumu 1 062 183,70 Sk, z ktorej 23 % daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 198 619,70 Sk, pričom faktúra mala byť uhradená v hotovosti 03. júla 2001,

- z faktúry č. X. z 20. júna 2001 od dodávateľa spoločnosti M. na sumu 1 068 870 Sk, z ktorej 23 % daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 199 870 Sk, pričom faktúra mala byť uhradená v hotovosti 08. júla 2001,

- z faktúry č. X. zo 07. júla 2001 od dodávateľa spoločnosti M. na sumu 778 250 Sk, z ktorej 23 % daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 70 750 Sk, pričom faktúra mala byť uhradená v hotovosti 15. júla 2001,

- z faktúry č. X. z 26. júla 2001 od dodávateľa spoločnosti M. na sumu 922 500 Sk, z ktorej 23 % daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 172 500 Sk, pričom faktúra mala byť uhradená v hotovosti 26. júla 2001,

- z faktúry č. X. z 30. júla 2001 od dodávateľa spoločnosti M. na sumu 922 500 Sk, z ktorej 23 % daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 172 500 Sk, pričom faktúra mala byť uhradená v hotovosti 30. júla 2001,

a priznal daň na výstupe v sume 409 649 Sk aj z faktúry č. X. vystavenej 17. júla 2001 pre odberateľa spoločnosť B. na sumu 2 005 000 Sk, z ktorej daň z pridanej hodnoty predstavuje sumu 374 918,70 Sk,

pričom uvedené faktúry zahrnul do účtovníctva spoločnosti H. napriek tomu, že vedel, že k uskutočneniu zdaniteľných plnení uvedených na faktúrach spoločnosťami C. a M. neprišlo, a tak si neoprávnene uplatnili nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 843 076 Sk a skrátil daň z pridanej hodnoty v sume 34 730 Sk,

čím mal v bode 1/ obžaloby spáchať trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 4 Trestného zákona

a v bode 2/ obžaloby trestný čin neodvedenia dane a poistného podľa § 148a ods. 1, ods. 3 Trestného zákona.

Krajský súd v Trnave na hlavnom pojednávaní konanom dňa 6. apríla 2011 obžalovaného spod obžaloby podľa § 226 písm. b/ Tr. por. zák. č. 141/1961 Zb. účinného do 31. decembra 2005 oslobodil, pretože skutky kladené obžalovanému za vinu v bode 1/ a 2/, nie sú trestnými činmi.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie krajský prokurátor v Trnave. V písomne podanom dovolaní uviedol, že napadnutý rozsudok krajského súdu je nezákonný, súd dôkazy vykonané v rámci prípravného konania a hlavného pojednávania vyhodnotil jednostranne, v prospech obžalovaného I. S., na niektoré vykonané dôkazy v odôvodnení rozsudku vôbec nepoukázal, resp. ich nevyhodnotil a nevyrovnal sa so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

V ďalšej časti odvolania prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na to, že spol. D. vznikla 22. decembra 2003, jej jediným spoločníkom a konateľom bol obvinený. Dňa 29. decembra 2003 podala žiadosť o registráciu za platiteľa dane z pridanej hodnoty. Pri miestnom zisťovaní, ktoré vykonal Daňový úrad V. 16. januára 2004 predložil obvinený zmluvy s obchodnými partnermi, s ktorými mal uzavreté dodávateľské alebo kúpno-predajné zmluvy. Medzi zmluvami bola aj zmluva uzavretá medzi spoločnosťou C. ako dodávateľom a spoločnosťou D.. Prokurátorka krajskej prokuratúry poukázala na to, v ktorom časovom období a v akej výške si spoločnosť D. uplatňovala na Daňovom úrade daň na vstupe a výstupe od 25. marca 2004 do 25. októbra 2004. Uviedla, v ktorých bankových inštitúciách mala spoločnosť vedené účty a aké boli pohyby na jednotlivých účtoch. Vytkla prvostupňovému súdu, že uvedenými listinnými dôkazmi, najmä pokiaľ ide o výpisy z účtov spoločnosti, sa vôbec nezaoberal a nebral do úvahy okolnosti prevodu obchodného podielu spol. D. a nezaoberal sa rozpormi vo výpovedi obvineného. V odôvodnení odvolania uviedla výpovede obvineného v rámci prípravného konania a na hlavnom pojednávaní. Vyjadrila sa ku spôsobu výkonu kontroly v súvislosti s preverovaním oprávnenosti uplatneného nadmerného odpočtu za zdaňovacie obdobie marec 2004 u daňového subjektu spoločnosti D. a vyslovila záver vzhľadom na to, že kontrola prebehla na Daňovom úrade na základe predložených dokladov, porovnávaním údajov uvedených v daňovom priznaní, že je vylúčené, aby takýmto spôsobom výkonu kontroly bolo možné zistiť či k zdaniteľným plneniam došlo. Vytkla prvostupňovému súdu, že nebral vôbec do úvahy, že obžalovaný v oblasti hoblovania, pílenia a impregnovania dreva nezačal podnikáť, pretože nemal

k dispozícii stroje a technológiu a za akých okolností previedol obchodné podiely spoločnosti D. na J. B.. Uviedla, že z dôkazov je možno konštatovať, že spoločnosť D. v období od svojho vzniku neprijala žiadne zdaniteľné plnenie, t. j. daň na vstupe je uplatnená neoprávnene. Obranu obžalovaného o uzatvorení viacerých obchodných transakcií, ktoré ale nevie bližšie špecifikovať, hodnotí ako účelovú.

K skutku pod bodom 2/ rozsudku prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave uviedla, že spoločnosť H. podala na Daňovom úrade D. dňa 24. augusta 2001 daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za mesiac júl 2001 na vstupe aj výstupe s nadmerným odpočtom v sume 843 076 Sk. V ďalšej časti poukázala na výsledky daňovej kontroly, na výpoveď svedkyne Ing. Š., uviedla, že obžalovaný s Daňovým úradom nespolupracoval a nepredložil požadované účtovné doklady. Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave poukázala na to, že konatelia spoločnosti, od ktorých si obžalovaný ako konateľ spol. H. uplatnil daň na vstupe z faktúr od ich spoločnosti, popreli, že by so spoločnosťou H. mali obchodnú spoluprácu. Poukázala aj na tú skutočnosť, akým spôsobom potom následne došlo k prevodu obchodných podielov v spoločnosti H.. Vyslovila záver, že vyhodnotením týchto dôkazov možno mať za preukázané, že obžalovaný aj ako konateľ spoločnosti H. deklaroval prijatie zdaniteľných plnení fiktívnymi faktúrami, teda faktúrami, ktoré neboli vystavené konateľmi spoločností C. a M. a skutočnosť, že na žiadosť daňového úradu nevedel predložiť o nich dôkazy, t.j. projektovú dokumentáciu, ktorá mala byť predmetom zdaniteľného plnenia a tiež zmluvy na práce uzatvorené s týmito spoločnosťami, jednoznačne nasvedčuje jeho vedomosti o fiktívnosti týchto faktúr, resp. záveru, že k zdaniteľnému plneniu vôbec nedošlo. V tomto smere nie zanedbateľným je i zistenie, že v spise sa nachádzajúce faktúry vystavené spoločnosťou M. a C. majú úplne rovnakú formu a podľa číselných znakov možno usudzovať, že boli písané jednou osobou.

Navrhla, aby odvolací súd podľa § 258 ods. 1 písm. i/, písm. c/ Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave zo dňa 06. apríla 2011, sp. zn. 1T 19/2005, v celom rozsahu a podľa § 259 ods. 1 Tr. por. účinného do 31. decembra 2005 vrátil vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým môže odvolateľ podať odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo rozsudku, prihliadajúc pritom i na chyby, ktoré neboli vytýkané a zistil, že prvostupňový súd sa v konaní dopustil viacerých procesných pochybení, odôvodnenie rozsudku je v rozpore s ustanovením § 125 Tr. por., nevzal do úvahy všetky okolnosti významné pre rozhodnutie a zle zistil skutkový stav.

Prvostupňovému súdu treba vytknúť, že v konaní vypočul obvineného v rozpore s ustanoveniami § 207 Tr. por. V zápisnici o hlavnom pojednávaní zo dňa 4. októbra 2010 je obžalovaný k bodu 1/ vypočutý na 6 riadkov. Konštatovanie v závere zápisnice na č. l. 1214 - že, inak obžalovaný vypovedá zhodne ako na č. l. 243-254, je v rozpore s vykonanými dôkazmi. Rozpory vo výpovediach obžalovaného mal súd odstrániť postupom podľa § 207 ods. 2 Tr. por. Zle bol vykonaný výsluch obžalovaného v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní. Vzhľadom na túto skutočnosť nemohol súd pri výsluchu obžalovaného na hlavnom pojednávaní postupovať tak, ako postupoval. Súd na hlavnom pojednávaní nevykonával rôzne dôkazy, ktoré boli vykonané v prípravnom konaní, a preto ich ani nemohol v odôvodnení svojho rozhodnutia vyhodnotiť.

V zápisnici o hlavnom pojednávaní na č. l. 1287 sa konštatuje, že vo zväzku č. 1 sa čítajú listinné dôkazy na č. l. 239 – 240. Na č. l. 239 – 240 sa nachádza uznesenie o vrátení veci podľa § 80 ods. 1 Tr. por.

Vôbec ale z listinných dôkazov nachádzajúcich sa vo zväzku č. 1 neboli prečítané listinné dôkazy, dôležité pre rozhodnutie vo veci, týkajúce sa prevodu obchodného podielu vo firme D., neboli prečítané výpisy z účtov obchodnej spoločnosti obžalovaného, neboli prečítané záznamy o telekomunikačnej prevádzke týkajúce sa obžalovaného a ďalšie listinné dôkazy. Keď tieto dôkazy neboli vykonané, potom samozrejme, je pre súd ťažko určiť, ktoré faktúry boli zahrnuté do daňových priznaní a z ktorých bola obžalovanému vypočítaná daň na vstupe a výstupe za jednotlivé mesiace. Listinné dôkazy zo zväzku č. III., IV., V. boli prečítané, ale súd ich v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyhodnotil, napriek tomu, že išlo o dôkazy, s ktorými sa bolo potrebné vysporiadať, napr. fotokópie knihy odoslaných faktúr C. a došlých faktúr, daňové priznanie DPH firmy H. za júl 2001, platobný výmer, rozhodnutie o nepriznaní nadmerného odpočtu, protokol o výsledku kontroly z DPH, úradný záznam č. l. 1076 a ďalšie listinné dôkazy.

K samotnému postupu súdu pri čítaní listinných dôkazov najvyšší súd považuje za potrebné uviesť nasledovné.

Podľa § 214 Tr. por. – obžalovaného sa treba po vykonaní každého dôkazu opýtať, či sa chce k nemu vyjadriť a jeho vyjadrenie sa zapíše do zápisnice. Z konštatovaného vyplýva, že každý listinný dôkaz, ktorý sa prečíta, musí byť v zápisnici uvedený a aj vyjadrenie obžalovaného k jeho vykonaniu. Nemôže byť protokolácia o vykonaní týchto úkonov tak zaprotokolovaná, ako je v zápisnici o hlavnom pojednávaní na č. l. 1287.

Súd na hlavnom pojednávaní vôbec neprečítal žiadne listinné dôkazy zo zväzku II. Neprečítal protokoly o konfrontáciách zo zväzku č. II. (Konfrontácie – S. – B., S. - JUDr. H., JUDr. H. – B., str. 252 - 262).

Rozpory vo výpovedi obžalovaného sú aj v jeho výpovedi v rámci hlavného pojednávania. Rozpory spočívajú v jeho vyjadreniach k zmluve s firmou C. – obžalovaný, hovorí, že malo ísť len o zmluvu o budúcej zmluve, ako si potom mohol uplatniť odpočet DPH?, rozpory v jeho výpovediach sú v tom či mu bola dodaná technológia alebo nebola, či odovzdal B., K. účtovníctvo alebo neodovzdal atď.

Rozpory sú vo výpovediach svedkov a tvrdeniach obžalovaného, resp. v jeho vyjadreniach, ani tieto rozpory súd v konaní nepoodstraňoval. Rozpory sú aj v samotnom odôvodnení rozsudku. Na str. 9 – B. nekontrolovala nadmerný odpočet, ale dobrovoľné prihlásenie k platcovi DPH, preto nemohla potvrdiť, že obžalovanému bol vrátený nadmerný odpočet dane, ako to konštatuje prvostupňový súd v odôvodnení rozhodnutia. Na str. 10 súd konštatuje, že vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by si obžalovaný za príslušné zdaňovacie obdobie (marec 2004 a máj 2004) neoprávnene uplatňoval nadmerný odpočet dane. O tri riadky ďalej konštatuje, že predmetná obchodná transakcia sa zrejme neuskutočnila. Na str. 9 odôvodnenia rozsudku je uvedené, že skutky uvedené v bode 1/ a 2/ obžaloby krajskej prokuratúry pod sp. zn. 2 Kv 78/04, z 29. decembra 2005 sa stali, avšak nie sú trestnými činmi.

K výsledkom daňových kontrol, ktoré vykonali u obžalovaného pracovníci z Daňového úradu V., sa najvyšší súd stotožňuje s názorom uvedeným v odvolaní prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave. Jedna kontrola bola vykonaná k registrácii

firmy D. ako dobrovoľného platcu DPH. Druhá kontrola bola vykonaná k nadmernému odpočtu DPH, ale bola vykonaná len na základe predložených účtovných dokladov, a preto nemohla zistiť či došlo k zdaniteľnému plneniu alebo nie. Preto nemôže byť v odôvodnení rozhodnutia odkaz na tieto 2 kontroly, že nezistili žiadne pochybenie a porušenie ustanovenia zákona o dani z pridanej hodnoty. Výkon týchto kontrol z hľadiska trestnoprávnej zodpovednosti nie je podstatný. Podstatné pre hodnotenie dôkaznej situácie je to, že spoločnosť D. založil obžalovaný I. S.. Obžalovaný zaregistroval spoločnosť ako dobrovoľného platcu DPH. Obžalovaný v mene spoločnosti D. vyplnil daňové priznania k dani z pridanej hodnoty za obdobie od 25. marca 2004 do 25. októbra 2004, v ktorých si uplatnila spoločnosť D. za zdaňovacie obdobie 3/2004 a 5/2004 nadmerné odpočty. Obžalovaný uskutočnil výbery finančných prostriedkov z účtov spoločnosti v S. v dňoch 27. júna 2004 až 31. augusta 2004, na ktoré Daňový úrad V. poukázal vrátenú daň z pridanej hodnoty. Konatelia spoločnosti C. (I. B., T. L.) uviedli, že ich spoločnosť so spol. D. neuzavrela žiadnu zmluvu o dodávke drevoobrábacích strojov a s drevoobrábacími strojmi nikdy neobchodovali. Nad sumu 250 tis. Sk mohli zmluvy podpisovať len oni dvaja. Obžalovaného nepoznajú. Obžalovaný po výbere časti finančných prostriedkov predáva firmu B. údajne za 200 tisíc Sk (B. poprel, že by dal obžalovanému peniaze), bez odovzdania účtovníctva, napriek tomu, že v niektorej výpovedi tvrdí, že by mali byť do firmy dodané stroje za 50 mil. Sk. Ak tieto dôkazy nie sú postačujúce na uznanie viny obžalovaného, kľudne môže súd vykonať ďalšie dôkazy a „preverovať“ tzv. obranné tvrdenia obžalovaného“ ale nemôže dôkazy, ktoré mal k dispozícii vyhodnotiť tak, ako ich vyhodnotil a odôvodnil vo svojom rozhodnutí a na vyhodnotených dôkazoch aplikovať zásadu „in dubio pro reo“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového súdu v tom, že nie je zistiteľné či podkladom pre údajne neoprávnený uplatnený nadmerný odpočet za mesiac marec 2004 - máj 2004 mala byť aj transakcia súvisiaca s obchodom so spol. C.. Keď prvostupňovému súdu táto skutočnosť nevyplýva zo spisového materiálu, nič mu nebráni, aby zabezpečil do spisu ďalšie dôkazy a ak to považuje za potrebné, uviesť do skutkovej vety, z akej obchodnej transakcie vznikol nadmerný odpočet, môže v tomto smere upraviť skutkovú vetu. Keby bol krajský súd pri vykonanom dokazovaní prečítal všetky listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise, oboznámil sa s pohybmi na jednotlivých účtoch, bol by bez problémov zistil, z akých obchodných transakcií si obžalovaný uplatňoval nadmerný odpočet.

K trestnej činnosti uvedenej pod bodom 2/ rozsudku prvostupňového súdu Najvyšší súdu Slovenskej republiky považuje za potrebné uviesť, že konateľom a majiteľom firmy H. v čase, keď si za obdobie od 20. júna 2001 do 30. júla 2001 uplatnila daňové priznanie k dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie júl 2001 a bola uplatnená daň na vstupe v sume 1 252 725 Sk, bol obžalovaný. Obžalovaný podal daňové priznanie, v ktorom si podal nárok na vrátenie dane z pridanej hodnoty v sume 843 076 Sk.

Obžalovaný najskôr na výzvu daňového úradu na predloženie dokladov reagoval, dostavil sa na daňový úrad a predložil niektoré doklady. Po upozornení na niektoré chyby a výzve na ich odstránenie sa obžalovaný už na daňový úrad nedostavil, nedostatky neodstránil a na ďalšie výzvy nereagoval. V priebehu vykonávania daňovej kontroly došlo k zmene konateľa, sídla a názvu spoločnosti. Všetky tieto úkony vykonával obžalovaný. Daňový úrad kontrolou zistil, že firmy (M., C.), ktoré vystupovali v obchodnom vzťahu v pozícii dodávateľov nevykonávali v tomto období žiadnu činnosť, nepodali daňové priznanie na daň z pridanej hodnoty v rozhodnom období (C.), resp. predložili negatívne daňové priznanie (M.).

Konatelia spoločnosti (R. F., M. A., O. S.) uviedli, že ich firmy nevykonávali v období, kedy ich firmy mali vystaviť faktúry, žiadnu obchodnú alebo inú činnosť.

Je pravda, že konateľ firmy M., H., vypočutý nebol, ale na dokladoch, ktoré boli predložené, sú podpisy znejúce na meno M. A.. K týmto skutočnostiam a dôkazom bol obžalovaný v prípravnom konaní na hlavnom pojednávaní nedostatočne vypočutý. Jeho odpovede v tom smere, že si na nič nepamätá, potrebné a požadované doklady predkladal, zúčastňoval sa daňových kontrol, sú nedostatočné a v rozpore s dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise. V ďalšom konaní musí byť výsluch obvineného vykonaný tak, aby bol v súlade s Trestným poriadkom a obžalovanému by mali byť kladené otázky tak, aby sa vyjadril k jednotlivým listinným dôkazom nachádzajúcim sa v spise. Súd neodstránil rozpory vo výpovedi svedkyne Š. a obžalovaného v tom, že svedkyňa tvrdila, že bola v P. na prevádzke a obžalovaný tvrdil, že tam nebola.

Bez povšimnutia nemôže zostať ani tá skutočnosť, že keď už daňová kontrola prebiehala, rekonštrukcia reštaurácie P. sa ešte len začínala. Aj svedok M. K., ktorý bol v P. v r. 2000 – 2001 potvrdil, že v tomto období sa žiadne práce v reštaurácii nevykonávali,

maľovali sa len steny. Je možné, ak súd považuje za potrebné, na tieto skutočnosti a okolnosti vypočuť ďalších svedkov. Ako v prípade spol. D., ani v prípade spol. H., pri prevode obchodných podielov nedošlo k odovzdaniu účtovníctva a daňové priznanie už po prevode podielov spracoval a podal obžalovaný. Treba brať do úvahy aj dôkaz, na ktorý upozorňuje prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trnave, že v spise sa nachádzajúce faktúry vystavené spoločnosťou M. (č. l. 654 – 663) a C. (č. l. 677 – 682) majú úplne rovnakú formu a podľa číselných znakov možno usudzovať, že boli písané jednou osobou. Ak je potrebné v tomto smere doplniť dokazovanie za účelom objasnenia ďalších skutočností potrebných pre rozhodnutie súdu, nič nebráni krajskému súdu, aby v tomto smere doplnil dokazovanie. Obžalovaný musel mať vedomosť o tom, že vystavené faktúry boli fiktívne a práce neboli zrealizované, resp. dodávky vykonané firmami, ktoré ich fakturovali, vyplýva to z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v spisovom materiáli.

Nič nebráni súdu, aby vykonal dokazovanie v tom smere, kto vystavoval účtovné doklady v mene spoločnosti C. a M., keď to považuje za potrebné, lebo skutočne k týmto otázkam nebolo doteraz vykonané žiadne dokazovanie. Nie sú pravdivé konštatovania súdu v odôvodnení rozsudku, že obhajoba obžalovaného produkovaná v tom smere, že uvedené spoločnosti pre neho dojednané práce vykonali, vyvrátená nebola.

Krajský súd po vrátení veci bude musieť zopakovať vykonanie niektorých dôkazov – výsluch obvineného, svedkov, ktorých rozpory v ich tvrdeniach a v tvrdeniach obžalovaného neboli odstránené, musí prečítať všetky listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise, ktoré sa vzťahujú k veci, doplniť dokazovanie, ak to bude považovať za potrebné, aby správne zistil skutkový stav a najmä musí vyhodnotiť a prehodnotiť dôkazy v súlade so základnými zásadami trestného konania.

Najvyšší súd sa stotožňuje so skutočnosťami uvádzanými v odvolaní prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trnave, že súd zle vyhodnotil dôkazy nachádzajúce sa v spisovom materiáli a nesprávne aplikoval zásadu „in dubio pro reo“ a že nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie.

Až po doplnení dokazovania bude môcť krajský súd vo veci správne a zákonne rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 13. októbra 2011

**JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu**

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová